

6

ಅಂಗವಿಕಲತೆಯಿರುವ ಮಕ್ಕಳ ಮತ್ತು ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಸೋಂಕು ಮತ್ತು ಜಾಡ್ಯಗಳಿರುವ ಮಕ್ಕಳ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ಮಗು ಕೋವಿಡ್ ಪರಿಣಾಮಗಳಿಂದಾಗಿ ಭಯಿಧಿತರಾಗಿದೆಂತಹ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು

- ವಾಸುದೇವ ತೋಳಬಂದಿ, ಉಜ್ಜಲ ಸಂಸ್ಥೆ

ಮಕ್ಕಳ ಮಾರ್ಯಾರೋ ಮಳೀರಾಯಾಸ್...

ಹೀಂದೆ ಬರಗಾಲ ಬಿದ್ದರೆ ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನ ಇದ್ದಬ್ದದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಿಕ್ಕ ಬೆಲೆಗೆ ಮಾರಿಕೊಂಡು ಉದ್ದೇಶ, ಮೇವು ಅರಾಸಿಕೊಂಡು ಗುಳೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಾರಲೇನೂ ವಸ್ತುಗಳು, ಸಾಕಪ್ರಾಣಗಳು ಇಲ್ಲದಿದ್ದ ನಿರ್ಗತಿಕರು ತಮ್ಮ ಕರುಳಬ್ರಿಗಳಾದ ಮಕ್ಕಳನ್ನೇ ಮಾರಿದರಲ್ಲಾ ಎಂದು ಒಂದು ಜಾನಪದ ಗೀತೆ ಅಲವತ್ತುಕೊಂಡು ಮಾಳೆರಾಯನನ್ನು ದೂಡಿಸುತ್ತದೆ... ಇದಿನ ಕೋವಿಡ್ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಮಕ್ಕಳು ಇಂತಹದೊಂದು ಕರಿಂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಜಾರುತ್ತಿರುವ ಅಪಾಯ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಈಗ ಯಾರನ್ನು ದಾಖಿಸುವುದು?

ಕಳೆದ ವರ್ಷ ದಿಫೀರ್ ಎಂದು ಲಾಕ್‌ಡೌನ್ ಫೋಟಿಸಿದಾಗ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಸಯ್ಯೇಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕ ಶುಟುಬಂಗಳು ತಮ್ಮ ಮೂಲ ನೆಲಗಳಿಗೆ ಮರುವಲಸೆ ಹೊರಟೆನು. ಮೊದಲೊದಲು ಅವರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಬಸ್, ರೈಲು ಸಿಗದಿದ್ದಾಗ ನಡೆದೆ ಹೊರಟೆನು. ಚಿಕ್ಕಪ್ಪು ಮಕ್ಕಳು ಕೂಡಾ ಗಂಟುಮಾಟೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಚಿತ್ರಗಳು, ಕೆಲವರು ಅವಫಾತಗಳಿಗೆ

ತೆಡಾಗಿದ್ದು, ದಾರಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲೋ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು, ತಾಯಿ ತಂದೆಯರು ಸತ್ತು ಇಡ್ಡಿಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಮಕ್ಕಳು ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದವರಾಗಿದ್ದು ಪ್ರಜಾಳ ವಂತರನ್ನು ವಿಚಲಿತರಾಗಿಸ್ತಿತ್ತು.

ಗ್ರಾಮೀಣ ಮಕ್ಕಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಕೊರೊನಾದ ಮೊದಲ ಅಲ್ಲ ಅಪ್ಪಿಸಿದಾಗ ಅದು ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಜನರಿಗೆ ಎಪ್ಪೇ ತೊಡಕಾಗಿದ್ದರೂ, ಅಲ್ಲಿನ ಜನರ ಬದುಕಿಗೆ ಅವ್ಯಾಂತ ಏರವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂಭೇವಾ ಸಂಘಟನೆಗಳ ಸಮಯೋಚಿತ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳು, ಸಹಾಯ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ತಲುಪಿತು. ಆಗ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡುಬುದ್ಧಿ ಜನರ ಉಳಿವಿನ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಅಹಾರ ಸರಬರಾಬು ಮತ್ತು ತಲುಪಿತು ಕೆಲಸಗಳೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಹಳ್ಳಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಗನವಾಗಿಗಳು, ಶಾಲೆಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಕೇಂದ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಮಕ್ಕಳು, ಕೀರೋರಿಯರು, ಗಭ್ರಣೆಯರು, ಬಾಳಿಯಿರಿಗೆ ಹೊಷ್ಟಿಕ ಆಹಾರ ಒದಗಿಸುವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಯಶ್ವಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

ಆದರೆ ಕೊರೊನಾದ ಎರಡನೇ ಅಲ್ಲ ಗ್ರಾಮೀಣ

ಆಪ್ತಸಮಾಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಭಿದ್ಗಳು

ಕೊರೊನಾ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿಯೇ ರೂಪಿಸಿದ ಆಪ್ತ ಸಮಾಲೋಚಕರಿಗೆ ನಿರೀಕ್ಷೆಗೂ ಮೀರಿ ಕರೆಗಳು ಬರುತ್ತಿವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬರುವ ಒಂದೊಂದು ಕರೆಗಳೂ ಮಕ್ಕಳ ಜಗತ್ತಿಗಾದ ಗಾಸಿಯನ್ನು ಕಣ್ಣೆಡುರಿಗೆ ಬೆಳ್ಳಿಸುತ್ತವೆ.

ಸಲಾಳೆ ತಂದೆ ಕೋವಿಡ್‌ಗೆ ಬಲಿಯಾದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಮುಂಚೆಯಷ್ಟೇ ಸಲಾಳೆ ತಾಯಿ ಬೇರೊಬ್ಬರೋಡನೆ ಸಂಸಾರ ಹಾಡಲು ಹೊರಟುಹೋಗಿದ್ದರು. ಸಲಾಳೆ ಈಗ ಅತಂತಳಾಗಿದ್ದಾಗೆ. (ಹೆಸರು ಬದಲಿಸಲಾಗಿದೆ)

‘ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದ ನಾವು ಮನೆಯಿಂದ ಆಟ ಆಡಕ್ಕೆ ಗೆಳೆಯಿರುತ್ತೇನೆಂತಹ ಹೊರಿಗೆ ಹೊರೀಗೆ ಇಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲೋ ಪಳ್ಳಾಯಿ, ಯಾವಗಲೀಗೆ ಉಂಟ, ಸ್ವಾನ್ ಮಾಡೋಯಿ, ಬಟ್ಟೆ ಬದಲಾಯಿಸಕ್ಕೂ ಮನಸ್ಸೆ ಬರಲ್ಲ. ಅದೇ ಬೋಽರ್ ಗೇಮ್ಸ್‌ಗಳು, ಅದೇ ಟೀವಿ ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಬೆಂಜಾರಾಗಿದೆ ಅಂತಲೇ ಯಾವಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ತುರು ಮಾತ್ರಿರೆ? ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವಾರ ಒಂದಕ್ಕೆ ಆಗಲ್ಲ, ಅದೆವ್ವೇ ಪದಗಳು ಅಥಾರ್ ಅಗಲ್ಲ. ಅನ್ನಲೈನ್ ಕಾಲ್ಸ್ ತುಂಬಾ ಬೋರು ಹೊಡಿಯುತ್ತೇ ಎಂಬುದು ಆಪ್ತಸಮಾಲೋಚನೆಗೆ ಕರೆ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಮಕ್ಕಳ ಸಾಧಾರಣ ದೂರು.

ಬ್ಯೂಲ್‌ಲ್ಯೂನ್ 1098ಕ್ಕೆ ವೋನ್ ಮಾಡಿದ ಮಗುವೋಂದು ‘ಅಂಕಲ್’ ನನ್ನ

ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡಿ. ಸುಮನ್ನೆ ಮಾತನಾಡಿ ಸಾಹು. ನನ್ನದ್ವಾಪುದೂ ಕಂಫ್ಯೇಂಟ್ ಇಲ್ಲ! ಎಂದಿತು.

ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳ ವರ್ಕನೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿನಾಕಾರಣ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ವೇರಾವರು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೋಪ, ಭಯ, ಅಡಂಕ, ಕಾಗೆಯಿಲ್ಲ ಮನತ್ತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಮುಸುಕು ಕಾಡಿಕೊಂಡು ಕೂರುವುದು, ಮನೆಯಲ್ಲೋ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಅವಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಇತ್ತಾದಿ. ಇಂತಹ ಮಕ್ಕಳಿಂದನೆ ಹೇಗೆ ವರ್ಷಿಸುವುದು ಎಂದು ಎಪ್ಪೋ ಕುಟುಂಬಗಳ ವಯಸ್ಥಿಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಅದು ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೊಂದಿರುತ್ತಿದೆ. ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತಿದೆ.

ಮಕ್ಕಳು ಸದಾಕಾಲ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಮತ್ತು ಕೆಲವು ವಯಸ್ಕರು ಅಲ್ಲಿ ಇರುವುದು, ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ದೊಡನ್ನೆ, ಲ್ಯಾಂಗಿಕ ಕಿರುಹುಳ್ಳಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ವಯಸ್ಥಿ ಕೆಲವು ದುರ್ವರ್ತನೆಗಳು, ದುಕ್ಕಟಗಳು ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ವೈಭಾವ ಬೀರಿವೆ.

ಇಂದ್ರಾಂಶು ಮಕ್ಕಳ ಕೆಲವು ಮಟುಂಬಗಳು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕೂಡಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು, ಅಡುವುದು, ಕುತಲ ಕಲೆಗಳನ್ನು ಕಲೆಯುವುದು, ಹೈತೋಟ, ಹೊಲ ಗಡ್ಡೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಮನೆಯಲ್ಲಿನ ಹಸು ಕರು, ಆಡು, ಕುರಿ, ಕೋಳಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಕಲೆಯುವುದೇ ಮೊದಲಾದವು ಕೂಡಾ ಆಗಿವೆ. ಯಂತ್ರಾಂಶು ನಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ಅಡುಗೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳ ಕಲೆತ್ವಾದ್ವಾರೆ.